Dziennik Urzędowy L 160

Unii Europejskiej

Rocznik 62

Wydanie polskie **Legislacja** 18 czerwca 2019

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Rady (UE) 2019/985 z dnia 17 czerwca 2019 r. uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1001 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów** 1

★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/986 z dnia 7 marca 2019 r. zmieniające załączniki I i II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 w odniesieniu do monitorowania emisji CO_2 z nowych lekkich samochodów dostawczych, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowej homologacji typu** [1] 3

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/987 z dnia 29 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 293/2012 w odniesieniu do monitorowania emisji CO_2 z nowych lekkich samochodów dostawczych, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowej homologacji typu** 8

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/988 z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie sprostowania francuskiej wersji rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością** [1] 10

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/989 z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej chloroprofam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011** [1] 11

DYREKTYWY

★ **Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2019/990 z dnia 17 czerwca 2019 r. zmieniająca wykaz rodzajów i gatunków w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2002/55/WE, w załączniku II do dyrektywy Rady 2008/72/WE i w załączniku do dyrektywy Komisji 93/61/EWG** [1] 14

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2019/991 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu za rok budżetowy 2016** 23

★ **Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2019/992 z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie mianowania szefa misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) (EUAM Ukraine/1/2019)** 24

★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2019/993 z dnia 17 czerwca 2019 r. uchylająca decyzję (WPZiB) 2018/1006 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów** 25

★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/994 z dnia 17 czerwca 2019 r. przedłużająca ważność zatwierdzenia etofenproksu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8** [1] 26

★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/995 z dnia 17 czerwca 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2016/2323 ustanawiającą europejski wykaz zakładów recyklingu statków zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013** [1] 28

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2019/985

z dnia 17 czerwca 2019 r.

uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1001 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/993 z dnia 17 czerwca 2019 r. uchylającą decyzję (WPZiB) 2018/1006 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów ([1]),

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 16 lipca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1006 ([2]) w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów. Decyzja ta przewidywała, między innymi, zamrożenie środków finansowych oraz zasobów gospodarczych niektórych osób, podmiotów lub organów odpowiedzialnych za podważanie praworządności lub utrudniających zastosowanie pluralistycznego rozwiązania politycznego w Republice Malediwów, a także osób i podmiotów odpowiedzialnych za poważne łamanie lub naruszenia praw człowieka w tym kraju.

(2) Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1001 ([3]) nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji (WPZiB) 2018/1006.

(3) W dniu 17 czerwca 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/993 uchylającą decyzję (WPZiB) 2018/1006.

(4) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków we wszystkich państwach członkowskich.

(5) Należy w związku z tym odpowiednio uchylić rozporządzenie (UE) 2018/1001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (UE) 2018/1001 niniejszym traci moc.

([1]) Zob. s. 25 niniejszego Dziennika Urzędowego.
([2]) Decyzja Rady 2018/1006 z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów (Dz.U. L 180 z 17.7.2018, s. 24).
([3]) Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1001 z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów (Dz.U. L 180 z 17.7.2018, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/986

z dnia 7 marca 2019 r.

zmieniające załączniki I i II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 w odniesieniu do monitorowania emisji CO_2 z nowych lekkich samochodów dostawczych, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowej homologacji typu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO_2 z lekkich pojazdów dostawczych ([1]), w szczególności jego art. 8 ust. 9 akapit drugi i art. 13 ust. 6 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Od dnia 1 września 2019 r. wszystkie pojazdy lekkie będą podlegać nowej regulacyjnej procedurze badań dotyczącej pomiaru emisji CO_2 z pojazdów lekkich oraz ich zużycia paliwa, czyli światowej zharmonizowanej procedurze badania pojazdów lekkich (WLTP), określonej w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151 ([2]) i zastępującej nowy europejski cykl jezdny (NEDC) określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 692/2008 ([3]). Należy zatem ustanowić nową metodę określania emisji CO_2 i zużycia paliwa pojazdów kategorii N1, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowego („pojazdy budowane wieloetapowo").

(2) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 510/2011 indywidualne poziomy emisji CO_2 pojazdów budowanych wieloetapowo są przyznane producentowi pojazdu podstawowego. Aby umożliwić producentowi pojazdu podstawowego skuteczne i wystarczająco pewne planowanie przestrzegania swoich docelowych indywidualnych poziomów emisji, należy ustanowić metodę, która gwarantuje, że poziomy emisji CO_2 i masa niekompletnych pojazdów podstawowych, które zostaną przyznane temu producentowi, są znane w momencie produkcji i sprzedaży niekompletnego pojazdu podstawowego, a nie dopiero w momencie, w którym producent na ostatnim etapie wprowadza do obrotu pojazd skompletowany.

(3) Przy określaniu poziomu emisji CO_2 niekompletnego pojazdu podstawowego należy zastosować metodę interpolacji określoną w rozporządzeniu (UE) 2017/1151, przy czym wartości początkowe należy wyznaczyć w taki sposób, aby wartości emisji CO_2 i masy były w możliwie dużym stopniu reprezentatywne dla odpowiadającym im wartości ustalonych później w odniesieniu do końcowego pojazdu skompletowanego. Aby zapewnić spójność, obliczanie docelowego indywidualnego poziomu emisji producenta pojazdu podstawowego powinno uwzględniać wartości masy określone w tym celu.

(4) Producent pojazdu podstawowego powinien zgłosić Komisji wartości początkowe zastosowane na potrzeby metody interpolacji oraz poziom emisji CO_2 i wartości masy w odniesieniu do niekompletnego pojazdu podstawowego. Jednocześnie państwa członkowskie powinny nadal zgłaszać Komisji indywidualny poziom emisji CO_2 i masę końcowych pojazdów skompletowanych.

(5) Na podstawie tych zgłoszonych danych Komisja powinna stale oceniać reprezentatywność wartości emisji CO_2 pojazdu podstawowego oraz informować producentów o wszelkich stwierdzonych rozbieżnościach. W przypadku znacznej i stałej rozbieżności między średnim indywidualnym poziomem emisji CO_2 końcowego pojazdu skompletowanego a średnią wartości kontrolnego poziomu emisji CO_2 ustalonych w odniesieniu do producenta pojazdu podstawowego, wartości dla końcowych pojazdów skompletowanych powinny zostać wykorzystane do ustalenia, czy producenci przestrzegają swoich docelowych indywidualnych poziomów emisji.

([1]) Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do rozporządzenia (UE) nr 510/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) nr 510/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) nr 510/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I pkt 1 lit. c) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku niekompletnych pojazdów budowanych wieloetapowo, o których mowa w załączniku II część A pkt 1a, zamiast wartości M stosuje się masę kontrolną (M_{mon}). Masę kontrolną oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$M_{mon} = MRO_{base} \times B_0$$

gdzie:

MRO_{base} i B_0 są określone w załączniku II część A pkt 1a.1 lit. a).";

2) w załączniku II część A wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się pkt 1.2 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.;

b) dodaje się pkt 1a, 1a.1, 1b i 1c w brzmieniu:

„1a. **Indywidualny poziom emisji CO_2 pojazdów kategorii N_1 budowanych wieloetapowo określonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1151**

Ze skutkiem od dnia 1 września 2019 r. w odniesieniu do każdego niekompletnego pojazdu podstawowego kategorii N_1 podlegającego wielostopniowej homologacji typu zgodnie z dyrektywą 2007/46/WE producent określa i zgłasza Komisji indywidualny poziom emisji CO_2 tego pojazdu podstawowego, zwany dalej »kontrolnym poziomem emisji CO_2«, zgodnie z metodą określoną w pkt 1a1.

Komisja wykorzystuje kontrolny poziom emisji CO_2 niekompletnego pojazdu podstawowego zgłoszony jej zgodnie z akapitem pierwszym w celu obliczenia średniego indywidualnego poziomu emisji CO_2 producenta pojazdu podstawowego w roku kalendarzowym, w którym pojazd skompletowany budowany wieloetapowo został zarejestrowany, z wyjątkiem sytuacji, gdy spełnione są warunki, o których mowa w pkt 1b.

W przypadku kompletnych pojazdów podstawowych do celów monitorowania emisji CO_2 stosuje się poziom emisji CO_2 i masę pojazdu gotowego do jazdy.

1a.1. **Obliczenie indywidualnego poziomu emisji CO_2 niekompletnego pojazdu podstawowego**

Producent pojazdu podstawowego oblicza wartość kontrolnego poziomu emisji CO_2 w odniesieniu do pojedynczego niekompletnego pojazdu podstawowego zgodnie z metodą interpolacji, o której mowa w subzałączniku 7 pkt 3.2.3.2 lub 3.2.4 w załączniku XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, w zależności od metody stosowanej w odniesieniu do homologacji typu emisji pojazdu podstawowego, przy czym warunki są określone w tym punkcie, z następującymi wyjątkami:

a) Masa pojedynczego pojazdu

Termin »TM_{ind}«, o którym mowa w subzałączniku 7 pkt 3.2.3.2.2.1 lub 3.2.4.1.1.1 w załączniku XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, zastępuje się masą standardową pojazdu podstawowego, DM_{base} lub, w stosownych przypadkach, masą testową pojazdu Low (pojazd o niskiej emisji), TM_L albo masą testową pojazdu High (pojazd o wysokiej emisji), TM_H.

DM_{base} oblicza się według następującego wzoru:

$$DM_{base} = MRO_{base} \times B_0 + 25\ kg + M_{VL}$$

gdzie:

MRO_{base} oznacza masę pojazdu podstawowego gotowego do jazdy zgodnie z definicją w pkt 3.2.5 załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151

B_0 oznacza wartość masy karoserii wynoszącą 1,375

M_{VL} oznacza masę reprezentatywną dla obciążenia pojazdu, która wynosi 28 % maksymalnego obciążenia pojazdu, przy czym maksymalne obciążenie pojazdu jest zdefiniowane jako technicznie dopuszczalna maksymalna masa całkowita minus masa pojazdu podstawowego gotowego do jazdy, pomnożona przez B_0, minus 25 kg.

Wartość B_0 oblicza się jako średnią ważoną wskaźnika między sumą masy gotowych do jazdy niekompletnych pojazdów podstawowych w odniesieniu do wszystkich pojazdów budowanych wieloetapowo zarejestrowanych w danym roku kalendarzowym, a dodaną masą standardową obliczoną zgodnie z sekcją 5 załącznika XII do rozporządzenia (WE) nr 692/2008, oraz masą gotowych do jazdy pojazdów podstawowych w odniesieniu do wszystkich pojazdów budowanych wieloetapowo zarejestrowanych w latach kalendarzowych 2015, 2016 i 2017.

Wartość B_0 koryguje się do dnia 31 października 2021 r. na podstawie odpowiednich wartości masy pojazdów budowanych wieloetapowo zarejestrowanych w latach kalendarzowych 2018, 2019 i 2020, obliczonych według następujących wzorów:

Wzór 1:

$$A_y = \frac{\sum_{i=1}^{n} Mf_i}{\sum_{i=1}^{n} Mb_i}$$

gdzie:

A_y oznacza średnią ważoną wskaźnika między M_{fi} i M_{bi}

M_{fi} oznacza masę pojazdu podstawowego gotowego do jazdy powiększoną o dodaną masę standardową zgodnie z definicją w sekcji 5 załącznika XII do rozporządzenia (WE) nr 692/2008.

M_{bi} oznacza masę pojazdu podstawowego gotowego do jazdy

n oznacza liczbę pojazdów podstawowych w przypadku wszystkich pojazdów budowanych wieloetapowo zarejestrowanych w danym roku kalendarzowym

Wzór 2:

$$B_0 = \frac{\sum_{i=2018}^{2020} A_i n_i}{\sum_{i=2018}^{2020} n_i}$$

gdzie:

A_i oznacza średnią ważoną obliczoną według wzoru 1

n_i oznacza liczbę pojazdów podstawowych w przypadku wszystkich pojazdów budowanych wieloetapowo zarejestrowanych w jednym roku kalendarzowym

W przypadku gdy masa standardowa pojazdu podstawowego DM_{base} jest niższa niż masa testowa pojazdu Low, TM_L z rodziny interpolacji, TM_{ind} zastępuje się TM_L.

W przypadku gdy masa standardowa pojazdu podstawowego DM_{base} jest wyższa niż masa testowa pojazdu High, TM_H z rodziny interpolacji, TM_{ind} zastępuje się TM_H.

b) Opór toczenia pojedynczego pojazdu

Opór toczenia pojazdu podstawowego stosuje się do celów subzałącznika 7 pkt 3.2.3.2.2.2 lub 3.2.4.1.1.2 w załączniku XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

c) Powierzchnia czołowa

W przypadku niekompletnego pojazdu podstawowego należącego do rodziny macierzy obciążenia drogowego producent określa termin »Af«, o którym mowa w subzałączniku 7 pkt 3.2.3.2.2.3 w załączniku XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, zgodnie z jedną z następujących możliwości:

(i) powierzchnia czołowa pojazdu reprezentatywnego z rodziny macierzy obciążenia drogowego, w m^2;

(ii) średnia wartość powierzchni czołowej pojazdu High i pojazdu Low z rodziny interpolacji, w m^2;

(iii) powierzchnia czołowa pojazdu High z rodziny interpolacji, w przypadku gdy metoda interpolacji nie jest stosowana, w m^2.

W przypadku niekompletnego pojazdu podstawowego, który nie należy do rodziny macierzy obciążenia drogowego, stosuje się wartość powierzchni czołowej pojazdu High z rodziny interpolacji.

1b. **Reprezentatywność wartości kontrolnego poziomu emisji CO_2**

Co roku, począwszy od roku kalendarzowego 2020, Komisja ocenia reprezentatywność średnich wartości kontrolnego poziomu emisji CO_2 zgłoszonych przez producenta pojazdu podstawowego w porównaniu ze średnią indywidualnych poziomów emisji CO_2 pojazdów skompletowanych zarejestrowanych w danym roku kalendarzowym i informuje o tym producenta pojazdu podstawowego.

Jeżeli ocena ta wykaże rozbieżność o co najmniej 4 % między średnią indywidualnych poziomów emisji CO_2 wszystkich pojazdów skompletowanych a średnią kontrolnych poziomów emisji CO_2 wszystkich powiązanych pojazdów podstawowych producenta w ciągu każdego z dwóch kolejnych lat kalendarzowych, Komisja wykorzystuje średnią indywidualnych poziomów emisji CO_2 pojazdów skompletowanych w następnym roku kalendarzowym w celu obliczenia średniego indywidualnego poziomu emisji CO_2 producenta pojazdu podstawowego lub grupy producentów w tym roku. W przypadku utrzymujących się rozbieżności obliczenie powtarza się co trzy lata.

1c. **Zgłaszanie danych przez producentów pojazdów podstawowych**

Producenci pojazdów podstawowych zgłaszają Komisji do dnia 28 lutego każdego roku następujące dane w odniesieniu do każdego niekompletnego lub kompletnego pojazdu podstawowego zgłoszonego do wielostopniowej homologacji typu i sprzedanego przez nich w poprzednim roku kalendarzowym w Unii:

a) numer identyfikacyjny pojazdu;

b) identyfikator rodziny interpolacji;

c) indywidualny poziom emisji CO_2 pojazdu podstawowego;

d) powierzchnia czołowa (określić właściwą opcję);

e) opór toczenia pojazdu podstawowego;

f) masa kontrolna;

g) masa pojazdu podstawowego gotowego do jazdy;

h) masa reprezentatywna dla obciążenia pojazdu zgodnie z definicją w pkt 1a.1 niniejszego załącznika.";

c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„Szczegółowe informacje, o których mowa w pkt 1, pochodzą z certyfikatu zgodności lub są spójne z certyfikatem zgodności wydanym przez producenta danego lekkiego samochodu dostawczego. Inne szczegóły należy pobrać z dokumentacji homologacji typu lub z informacji zgłoszonych przez producenta pojazdu podstawowego zgodnie z pkt 1c. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, aby zapewnić odpowiednią dokładność procedury monitorowania. W przypadku gdy w certyfikacie zgodności podano zarówno masę minimalną, jak i maksymalną lekkiego samochodu dostawczego, do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie stosują tylko wartość maksymalną. W przypadku pojazdów o podwójnym zasilaniu (benzyna/gaz), których świadectwa zgodności podają wartość indywidualnego poziomu emisji CO_2 dla każdego z tych paliw, państwa członkowskie wykorzystują jedynie zmierzoną wartość dla gazu.".

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/987

z dnia 29 maja 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 293/2012 w odniesieniu do monitorowania emisji CO_2 z nowych lekkich samochodów dostawczych, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowej homologacji typu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO_2 z lekkich pojazdów dostawczych ([1]), w szczególności jego art. 8 ust. 9 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 293/2012 ([2]) nakłada na państwa członkowskie oraz producentów wymóg zgłaszania niektórych danych dotyczących rejestracji nowych lekkich samochodów dostawczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 510/2011.

(2) Nowa regulacyjna procedura badań dotycząca pomiaru emisji CO_2 i zużycia paliwa przez pojazdy lekkie, czyli światowa zharmonizowana procedura badania pojazdów lekkich (WLTP) określona w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151 ([3]), ma zastąpić od dnia 1 września 2019 r. nowy europejski cykl jezdny określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 692/2008 ([4]). Zmiana ta będzie miała również wpływ na metodę określania emisji CO_2 i zużycia paliwa przez pojazdy kategorii N1, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowej homologacji typu (zwane dalej „pojazdami budowanymi wieloetapowo").

(3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 510/2011 indywidualne poziomy emisji CO_2 pojazdów budowanych wieloetapowo są przyznane producentowi pojazdu podstawowego. Aby umożliwić producentowi pojazdu podstawowego skuteczne i wystarczająco pewne planowanie przestrzegania swoich docelowych indywidualnych poziomów emisji CO_2, metoda gwarantuje, że emisje CO_2 i masa przyznane temu producentowi są znane w momencie produkcji i sprzedaży pojazdu podstawowego, a nie dopiero w momencie, w którym producent na ostatnim etapie wprowadza do obrotu pojazd skompletowany.

(4) Producent pojazdu podstawowego powinien zgłaszać Komisji wartości początkowe wykorzystane do obliczenia interpolacji, o którym mowa w części A pkt 1a.1 w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 510/2011, jak również emisje CO_2 i wartości masy w odniesieniu do niekompletnego pojazdu podstawowego. Wartości te należy wykorzystać do obliczenia średniego indywidualnego poziomu emisji producenta pojazdu podstawowego oraz jego docelowego indywidualnego poziomu emisji.

(5) Producenci niekompletnych pojazdów podstawowych, które zostały sprzedane w poprzednim roku kalendarzowym w celu zakończenia produkcji przez producenta drugiego stopnia, powinni przedłożyć dane określone w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 510/2011 do systemu Business Data Repository (repozytorium danych biznesowych) Europejskiej Agencji Środowiska.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 293/2012.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

---

([1]) Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 1.

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 293/2012 z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie monitorowania i sprawozdawczości danych dotyczących rejestracji nowych lekkich samochodów dostawczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 (Dz.U. L 98 z 4.4.2012, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 293/2012 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Do celów obliczania tymczasowego docelowego indywidualnego poziomu emisji i tymczasowego średniego indywidualnego poziomu emisji CO_2 oraz do celów weryfikacji wartości początkowych stosowanych zgodnie z częścią A pkt 1a.1 w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 510/2011 producenci przedkładają Komisji drogą elektroniczną do repozytorium danych zarządzanego przez Europejską Agencję Środowiska dane dotyczące każdego pojazdu podstawowego podlegającego wielostopniowej homologacji typu, który sprzedali w poprzednim roku kalendarzowym w Unii, jak określono w części A pkt 1c w załączniku II do tego rozporządzenia.

Dane są przekazywane drogą elektroniczną do repozytorium danych zarządzanego przez Europejską Agencję Środowiska.

4. W przypadku gdy producenci nie przedłożą szczegółowych danych, o których mowa w ust. 3, tymczasowy docelowy indywidualny poziom emisji i tymczasowy średni indywidualny poziom emisji oblicza się na podstawie szczegółowych danych dostarczonych przez państwa członkowskie.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2019 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/988

z dnia 17 czerwca 2019 r.

w sprawie sprostowania francuskiej wersji rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG ([1]), w szczególności jego art. 5 ust. 1 lit. a), d), e), h), i) oraz j), art. 11 ust. 11 oraz art. 12 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Francuska wersja językowa rozporządzenia Komisji (UE) nr 10/2011 ([2]) zawiera błąd w odniesieniu do limitu migracji specyficznej ustanowionego w załączniku I tabela 1 pkt 1 wiersz 1052.

(2) Należy zatem odpowiednio sprostować francuską wersję rozporządzenia (UE) nr 10/2011. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(nie dotyczy wersji polskiej)

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/989

z dnia 17 czerwca 2019 r.

w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej chloroprofam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ([1]), w szczególności jego art. 20 ust. 1 i art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywą Komisji 2004/20/WE ([2]) włączono chloroprofam jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ([3]).

(2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ([4]).

(3) Zatwierdzenie substancji czynnej chloroprofam, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 lipca 2019 r.

(4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia chloroprofamu złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ([5]) w terminie określonym w tym artykule.

(5) Grupa zadaniowa złożona z trzech wnioskodawców złożyła dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.

(6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 29 kwietnia 2016 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd") oraz Komisji.

(7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.

(8) W dniu 18 czerwca 2017 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ([6]) dotyczące tego, czy chloroprofam ma szanse spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Urząd stwierdził, że przeprowadzenie ostatecznej oceny ryzyka dla konsumentów związanego z pobraniem z dietą nie jest możliwe ze względu na liczne braki w danych oraz wątpliwości dotyczące zastosowań w uprawie roślin spożywczych. Krytyczny punkt budzący obawy wiąże się jednak z wynikami orientacyjnej oceny ryzyka dla konsumentów związanego z pobraniem z dietą wskazującymi na ryzyko powodowania przez chloroprofam i jego główny

([1]) Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.
([2]) Dyrektywa Komisji 2004/20/WE z dnia 2 marca 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia chloroprofamu jako substancji czynnej (Dz.U. L 70 z 9.3.2004, s. 32).
([3]) Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).
([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).
([5]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).
([6]) EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2017 r. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance chlorpropham" (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej chloroprofam). Dziennik EFSA 2017; 15(7):4903, 29 s. doi:10.2903/j.efsa.2017.4903.

metabolit 3-chloroanilinę ostrych i przewlekłych dolegliwości. Urząd stwierdził ponadto, że konieczne jest przeprowadzenie dalszej oceny naukowej potencjalnych właściwości chloroprofamu zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, oraz że nie można było sfinalizować oceny ryzyka dla stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania na potrzeby zastosowań polowych.

(9) Komisja zwróciła się do wnioskodawców o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu oraz, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia. Wnioskodawcy przedstawili uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.

(10) Mimo argumentów przedstawionych przez wnioskodawców nie udało się jednak wyeliminować obaw związanych z przedmiotową substancją czynną.

(11) W dniu 23 stycznia 2019 r. jeden z członków grupy zadaniowej, która złożyła wniosek o odnowienie zatwierdzenia chloroprofamu, poinformował Komisję, że postanowił wycofać swoje poparcie dla reprezentatywnego zastosowania chloroprofamu jako środka zapobiegającego kiełkowaniu bulw ziemniaka. W dniu 19 marca 2019 r. grupa zadaniowa powiadomiła Komisję o wycofaniu swojego poparcia dla wszystkich reprezentatywnych zastosowań, z wyjątkiem zastosowań dotyczących roślin niejadalnych, tj. bulw kwiatowych.

(12) W związku z powyższym w odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin ustalono, że kryteria zatwierdzenia określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie zostały spełnione. W związku z powyższym nie należy odnawiać zatwierdzenia substancji czynnej chloroprofam zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

(13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.

(14) Państwom członkowskim należy przyznać wystarczający czas na cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające chloroprofam.

(15) Jeżeli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających chloroprofam, okres ten powinien upłynąć najpóźniej z dniem 8 października 2020 r.

(16) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/917 ([7]) przedłużono termin wygaśnięcia zatwierdzenia chloroprofamu do dnia 31 lipca 2019 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Z uwagi na fakt, że decyzję podejmuje się przed tym przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej.

(17) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego zatwierdzenia chloroprofamu na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

(18) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Zatwierdzenie substancji czynnej chloroprofam nie zostaje odnowione.

([7]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/917 z dnia 27 czerwca 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: alfa-cypermetryna, beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, karwon, chloroprofam, cyjazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, dikwat, etefon, etoprofos, etoksazol, famoksadon, fenamidon, fenamifos, flumioksazyna, fluoksastrobina, folpet, foramsulfuron, formetanat, *Gliocladium catenulatum* szczep: J1446, izoksaflutol, metalaksyl-M, metiokarb, metoksyfenozyd, metrybuzyna, milbemektyna, oksasulfuron, *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, fenmedifam, fosmet, pirymifos metylu, propamokarb, protiokonazol, pimetrozyna i S-metolachlor (Dz.U. L 163 z 28.6.2018, s. 13).

Artykuł 2

Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 skreśla się wiersz 78 dotyczący chloroprofamu.

Artykuł 3

Środki przejściowe

Państwa członkowskie cofają zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające chloroprofam jako substancję czynną najpóźniej do dnia 8 stycznia 2020 r.

Artykuł 4

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 musi być możliwie najkrótszy i upływać najpóźniej dnia 8 października 2020 r.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/990

z dnia 17 czerwca 2019 r.

zmieniająca wykaz rodzajów i gatunków w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2002/55/WE, w załączniku II do dyrektywy Rady 2008/72/WE i w załączniku do dyrektywy Komisji 93/61/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ([1]), w szczególności jej art. 2 ust. 2,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona ([2]), w szczególności jej art. 1 ust. 3 i art. 22,

uwzględniając dyrektywę Komisji 93/61/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. określającą wykazy wskazujące warunki, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, inny niż nasiona, zgodnie z dyrektywą Rady 92/33/EWG ([3]), w szczególności jej art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywach 2002/55/WE i 2008/72/WE wymieniono objęte nimi gatunki w formie dwukolumnowej tabeli; jedna kolumna zawiera nazwę systematyczną gatunku, a druga – jedną lub kilka nazw zwyczajowych w przypadku każdego gatunku.

(2) Niektóre odmiany gatunków warzyw należą do gatunków wymienionych pod ich nazwami systematycznymi, ale nie do rodzajów odmian określonych nazwami zwyczajowymi. W związku z tym należy określić, czy dana odmiana jest objęta zakresem stosowania dyrektyw 2002/55/WE i 2008/72/WE.

(3) Należy również uwzględnić fakt, że chociaż niektóre odmiany pewnych odrębnych gatunków warzyw są wprowadzane do obrotu w Unii, inne mają ograniczone rynki krajowe lub regionalne. Nie należy zatem uwzględniać w wykazie wszystkich odmian tych gatunków warzyw. Należy zatem określić, że w przypadku niektórych gatunków należy uwzględnić wszystkie odmiany, natomiast w przypadku innych gatunków należy uwzględnić tylko niektóre odmiany.

(4) W Międzynarodowym Kodeksie Nomenklatury Roślin Uprawnych (ICNCP) wprowadzono formalną kategorię „grupy" do celów klasyfikacji odmian gatunków uprawnych. Kategoria „grupa" jest odpowiednim narzędziem do określania odmian należących do określonego gatunku, które są objęte zakresem stosowania dyrektyw 2002/55/WE i 2008/72/WE.

(5) Do celów określenia, czy objęte zakresem są wszystkie odmiany gatunku rośliny warzywnej czy tylko niektóre grupy, należy zmienić tabele gatunków przewidziane w dyrektywach 2002/55/WE i 2008/72/WE. Odpowiednie nazwy botaniczne gatunków warzyw oraz nazwy należących do nich grup powinny być przedstawione w porządku hierarchicznym, aby wyeliminować wszelką możliwą niejednoznaczność w odniesieniu do zakresu odmian przedmiotowych gatunków.

(6) Wykorzystanie hybrydyzacji międzygatunkowej i hybrydyzacji wewnątrzgatunkowej może prowadzić do powstania odmian gatunków warzyw, które nie należą do żadnego usystematyzowanego gatunku ani żadnej grupy. Aby uwzględnić takie rodzaje odmian w zakresie dyrektywy 2002/55/WE, do wykazu gatunków należy włączyć mieszańce gatunków i grup wymienionych w wykazie w art. 2 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy.

([1]) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33.
([2]) Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28.
([3]) Dz.U. L 250 z 7.10.1993, s. 19.

(7) Grupy wymienione w wykazie w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/55/WE powinny również w stosownych przypadkach zostać uwzględnione w wykazach znajdujących się w pkt 3 lit. a) załącznika II i pkt 2 załącznika III do tej dyrektywy.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2002/55/WE, 2008/72/WE i 93/61/EWG.

(9) Ponadto dyrektywa 93/61/EWG wdraża art. 4 dyrektywy Rady 92/33/WE ([4]), który został uchylony i zastąpiony art. 4 dyrektywy 2008/72/WE. W załączniku do dyrektywy 93/61/EWG ustanowiono wykaz, w którym określono warunki, jakie musi spełniać materiał rozmnożeniowy warzyw, i wymieniono gatunki oraz organizmy szkodliwe, które mogą mieć wpływ na ich jakość.

(10) Nazwy botaniczne niektórych gatunków wymienionych w dyrektywie 93/61/EWG należy zaktualizować zgodnie z najnowszą wiedzą naukową w ramach aktualizacji odpowiedniego wykazu.

(11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2002/55/WE

W dyrektywie 2002/55/WE wprowadza się zmiany zgodnie z częścią A załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2008/72/WE

Załącznik II do dyrektywy 2008/72/WE zastępuje się tekstem zawartym w części B załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 93/61/EWG

W załączniku do dyrektywy 93/61/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z częścią C załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Transpozycja do prawa krajowego

Państwa członkowskie przyjmą i opublikują do dnia 30 czerwca 2020 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o tych przepisach.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2020 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([4]) Dyrektywa Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona (Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 1).

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

W dyrektywie 2002/55/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„*Allium cepa* L.

— Grupa Cepa (Cebula, Szalotka *Echalion*)

— Grupa Aggregatum (Szalotka)

Allium fistulosum L. (Cebula siedmiolatka (czosnek dęty))

— wszystkie odmiany

Allium porrum L. (Por)

— wszystkie odmiany

Allium sativum L. (Czosnek pospolity)

— wszystkie odmiany

Allium schoenoprasum L. (Szczypiorek)

— wszystkie odmiany

Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm. (Trybula ogrodowa)

— wszystkie odmiany

Apium graveolens L.

— Grupa selera naciowego

— Grupa selera korzeniowego

Asparagus officinalis L. (Szparag)

— wszystkie odmiany

Beta vulgaris L.

— Grupa buraka ćwikłowego

— Grupa buraka liściowego

Brassica oleracea L.

— Grupa jarmużu

— Grupa kalafiora

— Grupa Capitata (kapusta głowiasta czerwona i kapusta głowiasta biała)

— Grupa kapusty brukselskiej

— Grupa kalarepy

— Grupa kapusty włoskiej

— Grupa brokułów

— Grupa kapusty palmowej

— Grupa kapusty portugalskiej

Brassica rapa L.

— Grupa kapusty pekińskiej

— Grupa rzepy

Capsicum annuum L. (Papryka)

— wszystkie odmiany

Cichorium endivia L. (Endywia)

— wszystkie odmiany

Cichorium intybus L.

— Grupa cykorii sałatowej

— Grupa cykorii liściowej

— Grupa cykorii korzeniowej

Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai (Arbuz)

— wszystkie odmiany

Cucumis melo L. (Melon)

— wszystkie odmiany

Cucumis sativus L.

— Grupa ogórka sałatkowego

— Grupa ogórka konserwowego

Cucurbita maxima Duchesne (Dynia olbrzymia)

— wszystkie odmiany

Cucurbita pepo L. (Dynia zwyczajna, w tym dojrzała dynia i patison, lub cukinia, w tym niedojrzały patison)

— wszystkie odmiany

Cynara cardunculus L.

— Grupa karczocha zwyczajnego

— Grupa karczocha hiszpańskiego (karda)

Daucus carota L. (Marchew jadalna i marchew pastewna)

— wszystkie odmiany

Foeniculum vulgare Mill. (Koper włoski – fenkuł)

— Grupa Azoricum

Lactuca sativa L. (Sałata)

— wszystkie odmiany

Solanum lycopersicum L. (Pomidor)

— wszystkie odmiany

Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A.W. Hill

— Grupa pietruszki naciowej

— Grupa pietruszki korzeniowej

Phaseolus coccineus L. (Fasola wielokwiatowa)

— wszystkie odmiany

Phaseolus vulgaris L.

— Grupa fasoli zwykłej karłowej

— Grupa fasoli zwykłej tycznej

Pisum sativum L.

— Grupa grochu siewnego łuskowego – gładkiego

— Grupa grochu siewnego łuskowego – pomarszczonego

— Grupa grochu siewnego cukrowego

Raphanus sativus L.

— Grupa rzodkiewki

— Grupa rzodkwi czarnej

Rheum rhabarbarum L. (Rabarbar)

— wszystkie odmiany

Scorzonera hispanica L. (Skorzonera (wężymord))

— wszystkie odmiany

Solanum melongena L. (Oberżyna)

— wszystkie odmiany

Spinacia oleracea L. (Szpinak)

— wszystkie odmiany

Valerianella locusta (L.) Laterr. (Roszpunka warzywna)

— wszystkie odmiany

Vicia faba L. (Bób)

— wszystkie odmiany

Zea mays L.

— Grupa kukurydzy cukrowej

— Grupa kukurydzy pękającej

Wszystkie mieszańce gatunków i grup wymienionych powyżej.";

2) w pierwszej kolumnie tabeli w załączniku II pkt 3 lit. a) pozycje między „*Asparagus officinalis*" i „*Cichorium endivia*" otrzymują brzmienie:

„*Beta vulgaris* (Grupa buraka ćwikłowego)

Beta vulgaris (inne niż grupa buraka ćwikłowego)

Brassica oleracea (Grupa kalafiora)

Brassica oleracea (inne niż grupa kalafiora)

Brassica rapa (Grupa kapusty pekińskiej)

Brassica rapa (Grupa rzepy)

Capsicum annuum

Cichorium intybus (Grupa cykorii sałatowej, grupa cykorii liściowej)

Cichorium intybus (Grupa cykorii korzeniowej)";

3) w pierwszej kolumnie tabeli w załączniku III pkt 2 pozycje między „*Capsicum annuum*" i „*Cichorium endivia*" otrzymują brzmienie:

„*Cichorium intybus* (Grupa cykorii sałatowej, grupa cykorii liściowej)

Cichorium intybus (Grupa cykorii korzeniowej)".

CZĘŚĆ B

„*ZAŁĄCZNIK II*

Wykaz rodzajów i gatunków określonych w art. 1 ust. 2

Allium cepa L.

— Grupa Cepa (Cebula, Szalotka *Echalion*)

— Grupa Aggregatum (Szalotka)

Allium fistulosum L. (Cebula siedmiolatka (czosnek dęty))

— wszystkie odmiany

Allium porrum L. (Por)

— wszystkie odmiany

Allium sativum L. (Czosnek pospolity)

— wszystkie odmiany

Allium schoenoprasum L. (Szczypiorek)

— wszystkie odmiany

Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm. (Trybula ogrodowa)

— wszystkie odmiany

Apium graveolens L.

— Grupa selera naciowego

— Grupa selera korzeniowego

Asparagus officinalis L. (Szparag)

— wszystkie odmiany

Beta vulgaris L.

— Grupa buraka ćwikłowego

— Grupa buraka liściowego

Brassica oleracea L.

— Grupa jarmużu

— Grupa kalafiora

— Grupa Capitata (kapusta głowiasta czerwona i kapusta głowiasta biała)

— Grupa kapusty brukselskiej

— Grupa kalarepy

— Grupa kapusty włoskiej

— Grupa brokułów

— Grupa kapusty palmowej

— Grupa kapusty portugalskiej

Brassica rapa L.

— Grupa kapusty pekińskiej

— Grupa rzepy

Capsicum annuum L. (Papryka)

— wszystkie odmiany

Cichorium endivia L. (Endywia)

— wszystkie odmiany

Cichorium intybus L.

— Grupa cykorii sałatowej

— Grupa cykorii liściowej

— Grupa cykorii korzeniowej

Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai (Arbuz)

— wszystkie odmiany

Cucumis melo L. (Melon)

— wszystkie odmiany

Cucumis sativus L.

— Grupa ogórka sałatkowego

— Grupa ogórka konserwowego

Cucurbita maxima Duchesne (Dynia olbrzymia)

— wszystkie odmiany

Cucurbita pepo L. (Dynia zwyczajna, w tym dojrzała dynia i patison, lub cukinia, w tym niedojrzały patison)

— wszystkie odmiany

Cynara cardunculus L.

— Grupa karczocha zwyczajnego

— Grupa karczocha hiszpańskiego (karda)

Daucus carota L. (Marchew jadalna i marchew pastewna)

— wszystkie odmiany

Foeniculum vulgare Mill. (Koper włoski – fenkuł)

— Grupa Azoricum

Lactuca sativa L. (Sałata)

— wszystkie odmiany

Solanum lycopersicum L. (Pomidor)

— wszystkie odmiany

Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A.W. Hill

— Grupa pietruszki naciowej

— Grupa pietruszki korzeniowej

Phaseolus coccineus L. (Fasola wielokwiatowa)

— wszystkie odmiany

Phaseolus vulgaris L.

— Grupa fasoli zwykłej karłowej

— Grupa fasoli zwykłej tycznej

Pisum sativum L.

— Grupa grochu siewnego łuskowego – gładkiego

— Grupa grochu siewnego łuskowego – pomarszczonego

— Grupa grochu siewnego cukrowego

Raphanus sativus L.

— Grupa rzodkiewki

— Grupa rzodkwi czarnej

Rheum rhabarbarum L. (Rabarbar)

— wszystkie odmiany

Scorzonera hispanica L. (Skorzonera (wężymord))

— wszystkie odmiany

Solanum melongena L. (Oberżyna)

— wszystkie odmiany

Spinacia oleracea L. (Szpinak)

— wszystkie odmiany

Valerianella locusta (L.) Laterr. (Roszpunka warzywna)

— wszystkie odmiany

Vicia faba L. (Bób)

— wszystkie odmiany

Zea mays L.

— Grupa kukurydzy cukrowej

— Grupa kukurydzy pękającej".

CZĘŚĆ C

W załączniku do dyrektywy 93/61/EWG w kolumnie „Rodzaj lub gatunek" wprowadza się następujące zmiany:

a) słowa „*Allium ascalonicum*" zastępuje się słowami „*Allium cepa* – Grupa Aggregatum";

b) słowa „*Allium cepa*" zastępuje się słowami „*Allium cepa* – Grupa Cepa";

c) słowa „*Brassica pekinensis*" zastępuje się słowami „*Brassica rapa* – Grupa kapusty pekińskiej";

d) słowa „*Lycopersicon lycopersicum*" zastępuje się słowami „*Solanum lycopersicum*".

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2019/991

z dnia 16 stycznia 2019 r.

w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu za rok budżetowy 2016

PARLAMENT EUROPEJSKI,

— uwzględniając końcowe sprawozdanie finansowe Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu za rok budżetowy 2016,

— uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące sprawozdania finansowego Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu za rok budżetowy 2016 wraz z odpowiedzią Urzędu ([1]),

— uwzględniając poświadczenie wiarygodności rachunków ([2]), jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2016 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając zalecenie Rady z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie udzielenia Urzędowi absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2016 (05941/2018 – C8-0087/2018),

— uwzględniając swoją decyzję z dnia 18 kwietnia 2018 r. ([3]) odraczającą decyzję o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2016, jak również odpowiedź dyrektora wykonawczego Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu,

— uwzględniając swoją decyzję z dnia 24 października 2018 r. ([4]) w sprawie odmowy udzielenia dyrektorowi wykonawczemu Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu absolutorium za rok budżetowy 2016,

— uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ([5]), w szczególności jego art. 208,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010 z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu ([6]), w szczególności jego art. 36,

— uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ([7]), w szczególności jego art. 108,

— uwzględniając art. 94 Regulaminu oraz art. 5 ust. 2 lit. a) akapit drugi załącznika IV do Regulaminu,

1. zatwierdza zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu za rok budżetowy 2016;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji dyrektorowi wykonawczemu Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Antonio TAJANI
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

([1]) Dz.U. C 417 z 6.12.2017, s. 79.
([2]) Zob. przypis 1.
([3]) Dz.U. L 248 z 3.10.2018, s. 195.
([4]) Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 213.
([5]) Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.
([6]) Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 11.
([7]) Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2019/992

z dnia 4 czerwca 2019 r.

w sprawie mianowania szefa misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) (EUAM Ukraine/1/2019)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady 2014/486/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) ([1]), w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 7 decyzji 2014/486/WPZiB w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją EUAM Ukraine Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podejmowania stosownych decyzji, w tym w szczególności decyzji o mianowaniu szefa misji.

(2) W dniu 25 października 2018 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przyjął decyzję (WPZiB) 2018/1662 ([2]) przedłużającą mandat Kęstutisa LANČINSKASA jako szefa misji EUAM Ukraine od dnia 1 grudnia 2018 r. do dnia 31 maja 2019 r.

(3) W dniu 13 maja 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/761 ([3]) przedłużającą mandat misji EUAM Ukraine do dnia 31 maja 2021 r.

(4) W dniu 27 maja 2019 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował mianowanie Antti HARTIKAINENA szefem misji EUAM Ukraine,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Antti HARTIKAINEN zostaje niniejszym mianowany szefem misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 czerwca 2019 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa

S. FROM-EMMESBERGER

Przewodnicząca

([1]) Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 42.

([2]) Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2018/1662 z dnia 25 października 2018 r. przedłużająca mandat szefa misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) (EUAM UKRAINE/1/2018) (Dz.U. L 278 z 8.11.2018, s. 18).

([3]) Decyzja Rady (WPZiB) 2019/761 z dnia 13 maja 2019 r. zmieniająca decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) (Dz.U. L 125 z 14.5.2019, s. 16).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/993

z dnia 17 czerwca 2019 r.

uchylająca decyzję (WPZiB) 2018/1006 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 16 lipca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1006 ([1]) w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów.

(2) W następstwie przeglądu decyzji (WPZiB) 2018/1006 pod kątem jej celów i w świetle obecnej sytuacji w Republice Malediwów Rada postanowiła uchylić obowiązujące środki ograniczające.

(3) Decyzję (WPZiB) 2018/1006 należy zatem uchylić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się decyzję (WPZiB) 2018/1006.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

([1]) Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1006 z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Malediwów (Dz.U. L 180 z 17.7.2018, s. 24).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/994

z dnia 17 czerwca 2019 r.

przedłużająca ważność zatwierdzenia etofenproksu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ([1]), w szczególności jego art. 14 ust. 5,

po zasięgnięciu opinii Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Substancja czynna etofenproks została włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) w odniesieniu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 i w związku z tym, zgodnie z art. 86 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, uznaje się ją za zatwierdzoną na mocy tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem przestrzegania specyfikacji i warunków określonych w załączniku I do wspomnianej dyrektywy.

(2) Zatwierdzenie etofenproksu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 wygasa w dniu 31 stycznia 2020 r. W dniu 27 lipca 2018 r. zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 złożono wniosek o odnowienie zatwierdzenia etofenproksu.

(3) W dniu 19 grudnia 2018 r. właściwy organ oceniający w Austrii poinformował Komisję o swojej decyzji podjętej zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w sprawie konieczności przeprowadzenia pełnej oceny. Zgodnie z art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia właściwy organ oceniający musi przeprowadzić pełną ocenę wniosku w ciągu 365 dni od jego zatwierdzenia.

(4) Właściwy organ oceniający może, w razie potrzeby, zażądać od wnioskodawcy przedstawienia wystarczających danych do przeprowadzenia oceny zgodnie z art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia. W takim przypadku bieg 365-dniowego terminu zawiesza się na okres, który nie może przekroczyć łącznie 180 dni, chyba że dłuższe zawieszenie będzie uzasadnione ze względu na charakter tych dodatkowych danych lub wyjątkowe okoliczności.

(5) W terminie 270 dni od otrzymania zalecenia od właściwego organu oceniającego Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja") przygotowuje i przedkłada Komisji opinię w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

(6) W rezultacie, z przyczyn pozostających poza kontrolą wnioskodawcy, zatwierdzenie etofenproksu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 prawdopodobnie wygaśnie, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie jego odnowienia. Należy zatem przedłużyć ważność zatwierdzenia etofenproksu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 na okres wystarczający do rozpatrzenia wniosku. Biorąc pod uwagę terminy przewidziane na dokonanie oceny przez właściwy organ oceniający oraz na przygotowanie i przedstawienie opinii przez Agencję, należy przedłużyć ważność zatwierdzenia do dnia 31 października 2022 r.

(7) Pomijając kwestię utraty daty ważności zatwierdzenia, etofenproks jest nadal zatwierdzony do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8, z zastrzeżeniem przestrzegania specyfikacji i warunków określonych w załączniku I do dyrektywy 98/8/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedłuża się ważność zatwierdzenia etofenproksu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 do dnia 31 października 2022 r.

([1]) Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.
([2]) Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/995

z dnia 17 czerwca 2019 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2016/2323 ustanawiającą europejski wykaz zakładów recyklingu statków zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE ([1]), w szczególności jego art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 zobowiązuje właścicieli statków do dopilnowania, aby statki przeznaczone do recyklingu były poddawane recyklingowi wyłącznie w zakładach recyklingu statków wymienionych w europejskim wykazie zakładów recyklingu statków opublikowanym zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia.

(2) Europejski wykaz jest ustanowiony w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2323 ([2]).

(3) Dania poinformowała Komisję, że dwa zakłady recyklingu statków ([3]) znajdujące się na jej terytorium uzyskały zezwolenie właściwego organu zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013. Dania przedstawiła Komisji wszystkie informacje niezbędne do włączenia tych zakładów do europejskiego wykazu. Należy zatem zaktualizować europejski wykaz w celu uwzględnienia tych zakładów.

(4) Po włączeniu rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ([4]) Norwegia poinformowała Komisję, że właściwy organ zatwierdził pięć zakładów recyklingu statków ([5]) znajdujących się na jej terytorium zgodnie z art. 14 tego rozporządzenia. Norwegia przedstawiła Komisji wszystkie informacje niezbędne do włączenia tych zakładów do europejskiego wykazu. Należy zatem zaktualizować europejski wykaz w celu uwzględnienia tych zakładów.

(5) Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Komisja otrzymała wniosek o umieszczenie w europejskim wykazie zakładu recyklingu statków ([6]) znajdującego się w Turcji. Po dokonaniu oceny informacji i dowodów potwierdzających dostarczonych lub zebranych zgodnie z art. 15 tego rozporządzenia Komisja uznaje, że zakład ten spełnia wymogi określone w art. 13 tego rozporządzenia, dotyczące prowadzenia recyklingu statków i umieszczenia w europejskim wykazie. Należy zatem zaktualizować europejski wykaz w celu uwzględnienia tego zakładu.

(6) Ponadto należy skorygować błąd związany z informacjami dotyczącymi art. 16 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 zawartymi w europejskim wykazie w odniesieniu do zakładu recyklingu statków znajdującego się w Finlandii.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2016/2323.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu utworzonego na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2323 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

([1]) Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 1.
([2]) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2323 z dnia 19 grudnia 2016 r. ustanawiająca europejski wykaz zakładów recyklingu statków zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 w sprawie recyklingu statków (Dz.U. L 345 z 20.12.2016, s. 119).
([3]) FAYARD A/S i Stena Recycling A/S.
([4]) Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 257/2018 z dnia 5 grudnia 2018 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) i załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([5]) AF Offshore Decom, Green Yard AS, Kvaerner AS (Stord), Lutelandet Industrihamn i Norscrap West AS.
([6]) Isiksan Gemi Sokum Pazarlama Ve Tic. Ltd. Sti.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„*ZAŁĄCZNIK*

EUROPEJSKI WYKAZ ZAKŁADÓW RECYKLINGU STATKÓW, O KTÓRYM MOWA W ART. 16 ROZPORZĄDZENIA (UE) nr 1257/2013

CZĘŚĆ A

Zakłady recyklingu statków znajdujące się w państwie członkowskim

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ (1)	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie (2)	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu (3)
BELGIA						
NV Galloo Recycling Ghent Scheepszatestraat 9 9000 Gent Belgia Tel. +32 92512521 E-mail: peter.wyntin@galloo.com	Wzdłuż burty statku (na wodzie w miejscu cumowania), pochylnia	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 265 m Szerokość: 36 m Zanurzenie: 12,5 m		Dorozumiana zgoda przy maksymalnym okresie przeglądu 30 dni	34 000 (4)	31 marca 2020 r.
DANIA						
FAYARD A/S Kystvejen 100 DK-5330 Munkebo Dania www.fayard.dk Tel. +45 75920000 E-mail: fayard@fayard.dk	Demontaż i recykling w suchym doku	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 415 m Szerokość: 90 m Zanurzenie: 7,8 m	Zakład recyklingu statków jest regulowany zgodnie z obowiązującymi przepisami i z warunkami określonymi w pozwoleniu środowiskowym z dnia 7 listopada 2018 r. wydanym przez gminę Kerteminde. Pozwolenie środowiskowe zawiera warunki dotyczące godzin pracy, specjalnych warunków eksploatacji, gospodarowania odpadami i ich składowania, a także zawiera warunek, zgodnie z którym działania muszą być prowadzone w suchym doku.	Dorozumiana zgoda przy maksymalnym okresie przeglądu 14 dni	0 (5)	7 listopada 2023 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
Fornæs ApS Rolshøjvej 12-16 8500 Grenaa Dania www.fornaes.dk Tel. +45 86326393 E-mail: recycling@fornaes.dk	Demontaż przy nabrzeżu, a następnie złomowanie na nieprzepuszczalnych podłożach ze skutecznymi systemami odprowadzającymi	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 150 m Szerokość: 25 m Zanurzenie: 6 m Pojemność brutto: 10 000	Gmina Norddjurs ma prawo do przekazania odpadów niebezpiecznych do zatwierdzonych pod kątem ochrony środowiska urządzeń odbiorczych.	Dorozumiana zgoda przy maksymalnym okresie przeglądu 14 dni	30 000 ([6])	30 czerwca 2021 r.
Modern American Recycling Services Europe (M.A.R.S) Sandholm 60 9900 Frederikshavn Dania Strona internetowa: http://www.modernamericanrecyclingservices.com/ E-mail: kim@mars-eu.dk	Przycinanie i cięcie płomieniowe po umieszczeniu obiektu przeznaczonego do demontażu na pochylni	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 290 m Szerokość: 90 m Zanurzenie: 14 m	Warunki, na jakich działa zakład recyklingu statków, zostały określone w pozwoleniu środowiskowym z dnia 9 marca 2018 r. wydanym przez gminę Frederikshavn. Gmina Frederikshavn ma prawo do przekazania odpadów niebezpiecznych do zatwierdzonych pod kątem ochrony środowiska urządzeń odbiorczych, określonych w pozwoleniu środowiskowym dla tego zakładu recyklingu statków. Zakład nie może przechowywać odpadów niebezpiecznych przez okres dłuższy niż rok.	Dorozumiana zgoda przy maksymalnym okresie przeglądu 14 dni	0 ([7])	23 sierpnia 2023 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
Smedegaarden A/S Vikingkaj 5 6700 Esbjerg Dania www.smedegaarden.net	Demontaż przy nabrzeżu, a następnie złomowanie na nieprzepuszczalnych podłożach ze skutecznymi systemami odprowadzającymi	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 170 m Szerokość: 40 m Zanurzenie: 7,5 m		Dorozumiana zgoda przy maksymalnym okresie przeglądu 14 dni	20 000 ([8])	15 września 2021 r.
Stena Recycling A/S Grusvej 6 6700 Esbjerg DANIA Tel. +45 20699190 Strona internetowa: https://www.stenarecycling.dk/ E-mail: jakob.kristensen@stenarecycling.com	Przycinanie i cięcie płomieniowe po umieszczeniu obiektu przeznaczonego do demontażu w zamkniętej przestrzeni zabezpieczonej przed zalaniem na nieprzepuszczalnych podłożach ze skutecznymi systemami odprowadzającymi	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013. Maksymalne wymiary statku: Długość: 40 m Szerokość: 40 m Zanurzenie: 10 m	Warunki, na jakich działa zakład recyklingu statków, zostały określone w pozwoleniu środowiskowym z dnia 5 października 2017 r. wydanym przez gminę Esbjerg. Gmina Esbjerg ma prawo do przekazania odpadów niebezpiecznych do zatwierdzonych pod kątem ochrony środowiska urządzeń odbiorczych, określonych w pozwoleniu środowiskowym dla tego zakładu recyklingu statków.	Dorozumiana zgoda przy maksymalnym okresie przeglądu 14 dni	0 ([9])	7 lutego 2024 r.
ESTONIA						
BLRT Refonda Baltic OÜ Kopli 103, 11712 Tallinn, Estonia Tel. +372 610 2933 Faks: +372 610 2444 E-mail: refonda@blrt.ee www.refonda.ee	Na wodzie przy nabrzeżu i w doku pływającym	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 197 m Szerokość: 32 m Zanurzenie: 9,6 m Pojemność brutto: 28 000	Zezwolenie na składowanie odpadów nr L.JÄ/327249. Pozwolenie na gospodarowanie odpadami niebezpiecznymi nr 0222. Regulamin portu Vene-Balti, podręcznik recyklingu statków MSR-Refonda. System zarządzania środowiskowego, gospodarowanie odpadami EP 4.4.6-1-13 Zakład może poddawać recyklingowi wyłącznie materiały niebezpieczne, na które otrzymał pozwolenie.	Dorozumiana zgoda przy maksymalnym okresie przeglądu 30 dni	21 852 ([10])	15 lutego 2021 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
HISZPANIA						
DDR VESSELS XXI, S.L. Port »El Musel« Gijon Hiszpania Tel. +34 630144416 E-mail: abarredo@ddr-vessels.com	Rampa do demontażu	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 z wyjątkiem statków o napędzie jądrowym Maksymalne wymiary statku: Długość: 169,9 m (Statki o długości przekraczającej 169,9 m, które można tak ustabilizować, aby powodowały zerowy lub ujemny ruch rampy, mogą być zaakceptowane w zależności od wyników szczegółowego studium wykonalności.)	Ograniczenia te są włączone do zintegrowanego pozwolenia środowiskowego.	Wyraźna zgoda kapitanatu portu, w którym zlokalizowany jest zakład	0 ([11])	28 lipca 2020 r.
FRANCJA						
Démonaval Recycling ZI du Malaquis Rue François Arago 76580 LE TRAIT Tel. +33 769791280 E-mail: patrick@demonaval-recycling.fr	Wzdłuż burty statku, suchy dok	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku (suchy dok): Długość: 140 m Szerokość: 25 m Głębokość: 5 m	Ograniczenia środowiskowe zostały zdefiniowane w zezwoleniu wydanym przez prefekta.	Wyraźna zgoda – właściwym organem do zatwierdzenia decyzji jest Minister Środowiska.	0 ([12])	11 grudnia 2022 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
GARDET & DE BEZENAC Recycling /Groupe BAUDELET ENVIRONNEMENT – GIE MUG 616, Boulevard Jules Durand 76600 Le Havre Francja Tel. +33 235951634 E-mail: infos@gardet-bezenac.com	Urządzenia pływające i pochylnia	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 150 m Szerokość: 18 m LDT: 7 000	Ograniczenia środowiskowe zostały zdefiniowane w zezwoleniu wydanym przez prefekta.	Wyraźna zgoda – właściwym organem do zatwierdzenia decyzji jest Minister Środowiska.	16 000 ([13])	30 grudnia 2021 r.
Grand Port Maritime de Bordeaux 152, Quai de Bacalan – CS 41320 – 33082 Bordeaux Cedex Francja Tel. +33 556905800 E-mail: maintenance@bordeaux-port.fr	Wzdłuż burty statku, suchy dok	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku (suchy dok): Długość: 240 m Szerokość: 37 m Głębokość: 17 m	Ograniczenia środowiskowe zostały zdefiniowane w zezwoleniu wydanym przez prefekta.	Wyraźna zgoda – właściwym organem do zatwierdzenia decyzji jest Minister Środowiska.	18 000 ([14])	21 października 2021 r.
Les Recycleurs bretons Zone Industrielle de Kerbriant 29 610 Plouigneau Francja Tel. +33 298011106 E-mail: navaleo@navaleo.fr	Wzdłuż burty statku, suchy dok	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku (suchy dok): Długość: 225 m Szerokość: 34 m Głębokość: 27 m	Ograniczenia środowiskowe zostały zdefiniowane w zezwoleniu wydanym przez prefekta.	Wyraźna zgoda – właściwym organem do zatwierdzenia decyzji jest Minister Środowiska.	5 500 ([15])	24 maja 2021 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
WŁOCHY						
San Giorgio del Porto S.p.A. Calata Boccardo 8 16128 – Genova – Włochy Tel. +39 10251561 E-mail: segreteria@sgdp.it; sangiorgiodelporto@legalmail.it www.sgdp.it	Wzdłuż burty statku, suchy dok	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 350 m Szerokość: 75 m Zanurzenie: 16 m Pojemność brutto: 130 000	Te ograniczenia i restrykcje są włączone do zintegrowanego pozwolenia środowiskowego. Zakład posiada plan zakładu recyklingu statków spełniający wymagania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013.	Wyraźna zgoda	38 564 ([16])	6 czerwca 2023 r.
ŁOTWA						
A/S »Tosmares kuģubūvētava« Ģenerāļa Baloža street 42/44 Liepaja, LV-3402 Łotwa Tel. +371 63401919 E-mail: shipyard@tosmare.lv	Demontaż statków (na wodzie w miejscu cumowania i suchy dok)	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 165 m Szerokość: 22 m Głębokość: 7 m Nośność: 14 000 Pojemność brutto: 200–12 000 Masa: 100–5 000 ton LDT: 100–5 000	Zob. zezwolenie krajowe nr LI10IB0024.	Wyraźna zgoda – pisemne powiadomienie w ciągu 30 dni roboczych	0 ([17])	11 czerwca 2020 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
LITWA						
UAB APK Minijos 180 (miejsce cumowania 133 A), LT 93269, Klaipėda, Litwa Tel. +370 46365776 Faks: +370 46365776 E-mail: uab.apk@gmail.com	Wzdłuż burty statku (na wodzie w miejscu cumowania)	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 130 m Szerokość: 35 m Głębokość: 10 m Pojemność brutto: 3 500	Zob. zezwolenie krajowe nr TL-KL.1-15/2015.	Wyraźna zgoda – pisemne powiadomienie w ciągu 30 dni roboczych	1 500 ([18])	17 marca 2020 r.
UAB Armar Minijos 180 (miejsca cumowania 127 A, 131 A), LT 93269, Klaipėda, Litwa Tel. +370 685 32607 E-mail: armar.uab@gmail.com; albatrosas33@gmail.com	Wzdłuż burty statku (na wodzie w miejscu cumowania)	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku (miejsce cumowania 127 A): Długość: 80 m Szerokość: 16 m Głębokość: 6 m Pojemność brutto: 1 500 Maksymalne wymiary statku (miejsce cumowania 131 A): Długość: 80 m Szerokość: 16 m Głębokość: 5 m Pojemność brutto: 1 500	Zob. zezwolenie krajowe nr TL-KL.1-16/2015 (miejsce cumowania 127 A) Zob. zezwolenie krajowe nr TL-KL.1-51/2017 (miejsce cumowania 131 A)	Wyraźna zgoda – pisemne powiadomienie w ciągu 30 dni roboczych	3 910 ([19])	17 marca 2020 r. (miejsce cumowania 127 A) 19 kwietnia 2022 r. (miejsce cumowania 131 A)

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
UAB Vakaru refonda Minijos 180 (miejsca cumowania 129, 130, 131 A, 131, 132, 133 A), LT 93269, Klaipėda, Litwa Tel. +370 46 483940/483891 Faks: +370 46 483891 E-mail: refonda@wsy.lt	Wzdłuż burty statku (na wodzie w miejscu cumowania)	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 230 m Szerokość: 55 m Głębokość: 14 m Pojemność brutto: 70 000	Zob. zezwolenie krajowe nr (11.2)-30-161/2011/TL-KL.1-18/2015.	Wyraźna zgoda – pisemne powiadomienie w ciągu 30 dni roboczych	20 140 ([20])	21 maja 2020 r.
NIDERLANDY						
Keppel-Verolme Prof. Gerbrandyweg 25 3197 KK Rotterdam-Botlek Niderlandy Tel. +31 181234353 E-mail: mzoethout@keppelverolme.nl	Demontaż statków	Maksymalne wymiary statku: Długość: 405 m Szerokość: 90 m Głębokość: 11,6 m	Obiekt posiada zezwolenie na działalność; zezwolenie to zawiera ograniczenia i warunki dotyczące funkcjonowania w sposób przyjazny dla środowiska.	Wyraźna zgoda	52 000 ([21])	21 lipca 2021 r.
Scheepssloperij Nederland B.V. Havenweg 1; 3295 XZ s-Gravendeel Postbus 5234; 3295 ZJ s-Gravendeel Niderlandy Tel. +31 786736055 E-mail: info@sloperij-nederland.nl	Demontaż statków	Maksymalne wymiary statku: Długość: 200 m Szerokość: 33 m Głębokość: 6 m Wysokość: 45 m (most Botlek)	Obiekt posiada zezwolenie na działalność; zezwolenie to zawiera ograniczenia i warunki dotyczące funkcjonowania w sposób przyjazny dla środowiska.	Wyraźna zgoda	9 300 ([22])	27 września 2021 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
		Procesy recyklingu rozpoczynają się na wodzie, aby odciążyć kadłub; winda do holowania statków na rampie może wyciągnąć 2 000 ton.				
NORWEGIA						
AF Offshore Decom Raunesvegen 597, 5578 Nedre Vats Norwegia https://afgruppen.no/selskaper/af-offshore-decom/	Demontaż przy nabrzeżu, a następnie przyciągnięcie kadłuba do nabrzeża. Gospodarowanie odpadami i złomowanie na nieprzepuszczalnej powierzchni przy użyciu skutecznych systemów odprowadzających.	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 290 m Głębokość: 23 m AF przyjmuje również platformy i półzanurzalne platformy.	Zob. zezwolenie krajowe nr 2005.0038.T	Wyraźna zgoda	20 000 ([23])	28 stycznia 2024 r.
Green Yard AS Angholmen, 4485 Feda, Norwegia www.greenyard.no	Obiekt zamknięty na pochylni. Duże operacje demontażu muszą być wykonywane w pomieszczeniach zamkniętych.	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Szerokość: 25 m Długość: brak ograniczeń	Zob. zezwolenie krajowe nr 2018.0833.T Zezwolenie określa limit prac, jakie mogą być wykonywane na zewnątrz, aby następnie statki zmieściły się w obiekcie zamkniętym.	Wyraźna zgoda	0 ([24])	28 stycznia 2024 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
Kvaerner AS (Stord) Eldøyane 59, 5411 Stord, Norwegia www.kvaerner.com	Na wodzie w miejscu cumowania i na pochylni. Duże statki są częściowo demontowane na nabrzeżu, do momentu gdy kadłub będzie można wciągnąć na pochylnię. Wszystkie dalsze prace demontażowe są prowadzone na betonowych podkładach wyposażonych w odpływ do oczyszczalni ścieków.	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 230 m Szerokość: brak ograniczeń Kvaerner przyjmuje również nadwodne części platform i konstrukcje podwodne oraz półzanurzalne instalacje.	Zob. zezwolenie krajowe nr 2013.0111.T	Wyraźna zgoda	60 000 ([25])	28 stycznia 2024 r.
Lutelandet Industrihamn Lutelandet Offshore AS 6964 Korssund, Norwegia www.lutelandetoffshore.com	Demontaż przy nabrzeżu, przeniesienie na ląd do złomowania na nieprzepuszczalnej nawierzchni wyposażonej w systemy odprowadzające i oczyszczające.	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Każdy statek o wymiarach określonych w zezwoleniu. Lutelandet przyjmuje również nadwodne części platform i konstrukcje podwodne oraz półzanurzalne instalacje.	Zob. pozwolenie krajowe Nr 2014.0646.T	Wyraźna zgoda	7 000 ([26])	28 stycznia 2024 r.
Norscrap West AS Hanøytangen 122, 5310 Hauglandhella, Norwegia www.norscrap.no	Pływająca pochylnia Ponadto opcjonalnie, w zależności od stopnia złożoności: 1. Demontaż przy nabrzeżu, a następnie złomowanie na nieprzepuszczalnych podłożach ze skutecznym systemem odprowadzającym 2. Suchy dok	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 150 m Szerokość: 34 m LDT: 8 000 ton na pływającej pochylni Większa masa, w zależności od metody recyklingu.	Zob. zezwolenie krajowe nr 2017.0864.T	Wyraźna zgoda	4 500 ([27])	1 marca 2024 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
PORTUGALIA						
Navalria - Docas, Construções e Reparações Navais Porto Comercial, Terminal Sul, Apartado 39, 3811-901 Aveiro Portugalia Tel. +351 234378970, +351 232767700 E-mail: info@navalria.pt	Demontaż w suchym doku, dekontaminacja i demontaż na płaszczyźnie poziomej i nachylonej w zależności od rozmiaru statku	Zdolność nominalna płaszczyzny poziomej: 700 t Zdolność nominalna płaszczyzny nachylonej: 900 t	Warunki mające zastosowanie do tego działania są określone w specyfikacjach załączonych do tytułu AL nr 5/2015/CCDRC z dnia 26 stycznia 2016 r.	Wyraźna zgoda	1 900 ([28])	26 stycznia 2020 r.
FINLANDIA						
Turun Korjaustelakka Oy (Turku Repair Yard Ltd) Navirentie, 21110 Naantali Finlandia Tel. +358 244511 E-mail try@turkurepairyard.com	Wzdłuż burty statku, suchy dok	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 250 m Szerokość: 40 m Zanurzenie: 7,9 m	Ograniczenia te są zawarte w krajowym pozwoleniu środowiskowym.	Wyraźna zgoda	20 000 ([29])	1 października 2023 r.
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO						
Able UK Limited Teesside Environmental Reclamation and Recycling Centre Graythorp Dock Tees Road Hartlepool Cleveland TS25 2DB Zjednoczone Królestwo Tel. +44 1642806080 E-mail: info@ableuk.com	Demontaż statków i powiązane z nim działania dozwolone w suchym doku i na wodzie w miejscu cumowania	Każdy statek o wymiarach określonych w zezwoleniu. Maksymalne wymiary statku: Długość: 337,5 m Szerokość: 120 m Zanurzenie: 6,65 m	Zakład posiada plan zakładu recyklingu statków spełniający wymagania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013. Obiekt jest autoryzowany na mocy zezwolenia (nr referencyjny EPR/VP3296ZM), które ogranicza działania i określa warunki dotyczące prowadzącego zakład.	Wyraźna zgoda	66 340 ([30])	6 października 2020 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ ([1])	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie ([2])	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu ([3])
Dales Marine Services Ltd Imperial Dry Dock Leith Edinburgh EH6 7DR Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. +44 1314543380 E-mail: leithadmin@dalesmarine.co.uk; b.robertson@dalesmarine.co.uk	Demontaż statków i powiązane z nim działania dozwolone w suchym doku i na wodzie w miejscu cumowania	Każdy statek, maksymalnie do 7 000 ton Maksymalne wymiary statku: Długość: 165 m Szerokość: 21 m Zanurzenie: 7,7 m	Zakład posiada plan zakładu recyklingu statków spełniający wymagania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013. Obiekt jest autoryzowany na mocy pozwolenia (nr ref.: WML L 1157331), które ogranicza działania i określa warunki dotyczące prowadzącego zakład.	Wyraźna zgoda	7 275 ([31])	2 listopada 2022 r.
Harland and Wolff Heavy Industries Limited Queen's Island Belfast BT3 9DU Zjednoczone Królestwo Tel. +44 2890458456 E-mail: trevor.hutchinson@harland-wolff.com	Demontaż statków i powiązane z nim działania dozwolone w suchym doku i na wodzie w miejscu cumowania	Każdy statek o wymiarach określonych w uzgodnionym planie prac. Maksymalne wymiary statku: Główny dok (największy) ma 556 m x 93 m x 1,2 m DWT i może przyjmować statki do tej wielkości. Ten największy suchy dok ma 1,2 mln DWT.	Zakład posiada plan zakładu recyklingu statków spełniający wymagania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013. Obiekt jest autoryzowany na mocy pozwolenia na gospodarowanie odpadami nr LN/07/21/V2, które ogranicza działania i określa warunki dotyczące prowadzącego zakład.	Wyraźna zgoda	13 200 ([32])	3 sierpnia 2020 r.
Swansea Drydock Ltd Prince of Wales Dry Dock Swansea Walia SA1 1LY Zjednoczone Królestwo Tel. +44 1792654592 E-mail: info@swanseadrydocks.com	Demontaż statków i powiązane z nim działania dozwolone w suchym doku i na wodzie w miejscu cumowania	Każdy statek o wymiarach określonych w zezwoleniu. Maksymalne wymiary statku: Długość: 200 m Szerokość: 27 m Zanurzenie: 7 m	Obiekt posiada plan zakładu recyklingu statków spełniający wymagania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013. Obiekt jest autoryzowany na mocy zezwolenia (nr referencyjny EPR/UP3298VL), które ogranicza działania i określa warunki dotyczące prowadzącego zakład.	Wyraźna zgoda	7 275 ([33])	2 lipca 2020 r.

([1]) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 w sprawie recyklingu statków.
([2]) Zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) zdanie trzecie rozporządzenia (UE) nr 1257/2013.

([3]) Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu odpowiada dacie wygaśnięcia zezwolenia lub pozwolenia przyznanego zakładowi w państwie członkowskim.
([4]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 50 000 LDT rocznie.
([5]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 30 000 LDT rocznie.
([6]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 50 000 LDT rocznie.
([7]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 200 000 LDT rocznie.
([8]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 50 000 LDT rocznie.
([9]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 45 000 LDT rocznie.
([10]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 15 000 LDT rocznie.
([11]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 60 000 LDT rocznie.
([12]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 15 000 LDT rocznie.
([13]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 18 000 LDT rocznie.
([14]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 23 000 LDT rocznie.
([15]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 10 000 LDT rocznie.
([16]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 60 000 LDT rocznie.
([17]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 15 000 LDT rocznie.
([18]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 30 000 LDT rocznie.
([19]) Zgodnie z posiadanymi zezwoleniami zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 12 000 LDT rocznie (6 000 LDT na miejsce cumowania).
([20]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 45 000 LDT rocznie.
([21]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 100 000 LDT rocznie.
([22]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 45 000 LDT rocznie.
([23]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 75 000 LDT rocznie.
([24]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 30 000 LDT rocznie.
([25]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 60 000 LDT rocznie.
([26]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 200 000 LDT rocznie.
([27]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 100 000 LDT rocznie.
([28]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 5 000 LDT rocznie.
([29]) Zgodnie z przekazanymi informacjami teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 40 000 LDT rocznie.
([30]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 230 000 LDT rocznie.
([31]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 7 275 LDT rocznie.
([32]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 300 000 LDT rocznie.
([33]) Zgodnie z posiadanym zezwoleniem zakład może poddać recyklingowi maksymalnie 74 999 LDT rocznie.

CZĘŚĆ B

Zakłady recyklingu statków znajdujące się w państwach trzecich

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ (1)	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie (2)	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu (3)
TURCJA						
Isiksan Gemi Sokum Pazarlama Ve Tic. Ltd. Sti. Gemi Söküm Tesisleri Parcel 22 Aliağa İzmir 35800 Turcja Tel. +90 2326182165 E-mail: info@isiksangemi.com	Na lądzie	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: brak ograniczeń Szerokość: 75 m Zanurzenie: 17 m	Obiekt posiada zezwolenie na demontaż statku, wydane przez Ministerstwo Środowiska i Urbanistyki, oraz świadectwo pozwolenia na demontaż statku wydane przez Ministerstwo Transportu, Gospodarki Morskiej i Komunikacji, które zawiera ograniczenia i warunki dotyczące działania zakładu. Odpady niebezpieczne są przetwarzane przez SRAT (Stowarzyszenie na rzecz recyklingu statków w Turcji), które prowadzi działalność na podstawie niezbędnego pozwolenia wydanego przez Ministerstwo Środowiska i Urbanistyki.	Dorozumiana zgoda Plan recyklingu statku (SRP) jest częścią zestawu dokumentów, przeglądów oraz zezwoleń/pozwoleń, które są przedkładane właściwym organom w celu uzyskania zezwolenia na demontaż statku. SRP nie zostaje ani jednoznacznie zatwierdzony, ani odrzucony jako samodzielny dokument.	91 851 (4)	7 lipca 2024 r.
LEYAL GEMİ SÖKÜM SANAYİ ve TİCARET LTD. Gemi Söküm Tesisleri, Parcel 3-4 Aliaga, Izmir 35800, Turcja Tel. +90 2326182030 E-mail: info@leyal.com.tr	Na lądzie	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: brak ograniczeń Szerokość: 100 m Zanurzenie: 15 m	Obiekt posiada zezwolenie na demontaż statku, wydane przez Ministerstwo Środowiska i Urbanistyki, oraz świadectwo pozwolenia na demontaż statku wydane przez Ministerstwo Transportu, Gospodarki Morskiej i Komunikacji, które zawiera ograniczenia i warunki dotyczące działania zakładu.	Dorozumiana zgoda Plan recyklingu statku (SRP) jest częścią zestawu dokumentów, przeglądów oraz zezwoleń/pozwoleń, które są przedkładane właściwym organom w celu uzyskania zezwolenia na demontaż statku.	55 495 (5)	9 grudnia 2023 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ (1)	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie (2)	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu (3)
			Odpady niebezpieczne są przetwarzane przez SRAT (Stowarzyszenie na rzecz recyklingu statków w Turcji), które prowadzi działalność na podstawie niezbędnego pozwolenia wydanego przez Ministerstwo Środowiska i Urbanistyki.	SRP nie zostaje ani jednoznacznie zatwierdzony, ani odrzucony jako samodzielny dokument.		
LEYAL-DEMTAŞ GEMİ SÖKÜM SANAYİ ve TİCARET A.Ş. Gemi Söküm Tesisleri, Parcel 25 Aliaga, Izmir 35800, Turcja Tel. +90 2326182065 E-mail: demtas@leyal.com.tr	Na lądzie	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: brak ograniczeń Szerokość: 63 m Zanurzenie: 15 m	Obiekt posiada zezwolenie na demontaż statku, wydane przez Ministerstwo Środowiska i Urbanistyki, oraz świadectwo pozwolenia na demontaż statku wydane przez Ministerstwo Transportu, Gospodarki Morskiej i Komunikacji, które zawiera ograniczenia i warunki dotyczące działania zakładu. Odpady niebezpieczne są przetwarzane przez SRAT (Stowarzyszenie na rzecz recyklingu statków w Turcji), które prowadzi działalność na podstawie niezbędnego pozwolenia wydanego przez Ministerstwo Środowiska i Urbanistyki.	Dorozumiana zgoda Plan recyklingu statku (SRP) jest częścią zestawu dokumentów, przeglądów oraz zezwoleń/pozwoleń, które są przedkładane właściwym organom w celu uzyskania zezwolenia na demontaż statku. SRP nie zostaje ani jednoznacznie zatwierdzony, ani odrzucony jako samodzielny dokument.	50 350 (6)	9 grudnia 2023 r.
STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI						
International Shipbreaking Limited L.L.C 18601 R.L Ostos Road Brownsville TX, 78521 Stany Zjednoczone Ameryki Tel. 9568312299 E-mail: chris.green@internationalshipbreaking.com robert.berry@internationalshipbreaking.com	Wzdłuż burty statku (na wodzie w miejscu cumowania), pochylnia	Statki zgodne z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 Maksymalne wymiary statku: Długość: 335 m Szerokość: 48 m Zanurzenie: 9 m	Warunki, na jakich zezwala się na prowadzenie działalności, są określone w zezwoleniach, świadectwach i upoważnieniach wydanych przez Agencję Ochrony Środowiska, Teksańską Komisję ds. Jakości Środowiska Naturalnego (Texas Commission of Environmental Quality), teksański Generalny Urząd Gruntów (General Land Office) oraz straż przybrzeżną Stanów Zjednoczonych.	W prawie Stanów Zjednoczonych nie istnieje obecnie procedura związana z zatwierdzaniem planów recyklingu statków.	120 000 (7)	9 grudnia 2023 r.

Nazwa zakładu	Metoda recyklingu	Rodzaj i wielkość statków, które można poddać recyklingowi	Ograniczenia i uwarunkowania w funkcjonowaniu zakładu recyklingu statków, w tym dotyczące gospodarowania odpadami niebezpiecznymi	Informacje na temat procedury wyraźnego lub dorozumianego zatwierdzenia planu recyklingu statku przez właściwy organ (1)	Maksymalna roczna wielkość recyklingu statków obliczona jako suma wyrażonej w LTD masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie (2)	Data wygaśnięcia włączenia do europejskiego wykazu (3)
			Amerykańska ustawa o kontroli substancji toksycznych zakazuje przywozu do Stanów Zjednoczonych statków pływających pod banderą państw trzecich i zawierających stężenia PCB wyższe niż 50 ppm. Zakład posiada dwie pochylnie do ostatecznego recyklingu statków (pochylnia wschodnia i zachodnia). Statki pływające pod banderą państw członkowskich UE poddaje się recyklingowi wyłącznie na pochylni wschodniej.			

(1) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 w sprawie recyklingu statków.
(2) Zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) zdanie trzecie rozporządzenia (UE) nr 1257/2013.
(3) Zakład recyklingu statków znajdujący się w państwie trzecim jest włączony do europejskiego wykazu na okres pięciu lat od daty wejścia w życie odpowiedniej decyzji wykonawczej Komisji, która przewiduje włączenie tego zakładu do wykazu, chyba że określono inaczej.
(4) Teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 120 000 LDT rocznie.
(5) Teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 80 000 LDT rocznie.
(6) Teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 60 000 LDT rocznie.
(7) Teoretyczna maksymalna roczna zdolność recyklingu statków danego zakładu wynosi 120 000 LDT rocznie."

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL